

Sandefjord, 7. desember 2015: Vedtak i sak 227-2015.

Klager: NN

Innklaget: Boligbyggelagens Inkassoforetak AS, Sjøgata 33, 8006 Bodø.

Saken gjelder: Om klagerne i tide har fremmet en innsigelse de burde fått vurdert. Om kravet er korrekt varslet og i samsvar med gjeldende regelverk.

Drammensveien 145A
Postboks 5353 Skøyen, 0212 Oslo
Tlf.: 90 29 29 60 . Faks: 23 13 19 70
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet.

Kravet gjelder ubetalte felleskostnader og garasjeleie til XX Sameie/garasjelag. I klagen fremgår det at det er iverksatt inkasso over felleskostnader for termin 2,4 og 5,6,7 og 8, samt garasjeleie i april og juli 2015. Klager mener hovedkravene er betalt og bestrider kravet på inkassokostnadene.

2. Saksforholdet.

Av innsendt informasjon fremgår det at det er iverksatt inkasso over syv ubetalte krav. Alle krav har forfall den tyvende, og er fakturert månedlig, med ulike kundeidentitetsnummer (kidnr.). Klager har fremlagt kvitteringer som viser innbetaling av alle kravene, så nær som i sak 129487, som gjelder felleskostnader for 8. termin. Kvitteringene viser betaling av fakturabeløp med unikt kidnr. knyttet til det enkelte krav. Alle betalinger er foretatt før inkassovarsler er sendt.

Innklagede sendte 08.10.15 klage til Inkassoklagenemnda. Det fremgikk av denne at innklagede fortsatte praksisen som var behandlet i nemndsak 3-2015. Det ble vist til brev fra innklagede med krav om betaling av restanser på henholdsvis kr 1851 i felleskostnader og kr 1200 i garasjeleie.

Klagen ble oversendt innklagede for uttalelse. I sitt tilsvarende svar til nemnda redegjorde innklagede for at alle omkostninger var slettet i sak 3-2015 i tråd med nemndas slutning, men at det da gjensto og fremdeles gjenstår udekket hovedstol i saken.

3. Partenes anførsler.

Klagerne anfører at de litt etter at sak 3-2015 var avgjort hadde mottatt nye kravbrev. Det mener det er dokumentert at det ikke var noe utestående krav. Henvendelser blir ikke besvart og dokumentasjon på betalinger blir ikke hørt.

Innklagede anfører at det etter forrige nemndssak gjensto- og gjenstår udekket hovedstol. Hovedstol er på nytt purret. På samme måte som tidligere vil det påløpe omkostninger i forbindelse med nye purringer. Inkassoklagenemndas merknader er selvsagt tatt til følge, men så lenge det faktisk gjenstår ubetalt hovedstol i saken må dette følges opp, enten vi nå legger saldoprinsippet eller skyldners valg av dekning til grunn.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken.

Saken ble behandlet i fulltallig nemndsmøte 23. november 2015 og vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndriving av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det

er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre og fjerde ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom skyldneren hadde innsigelse som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk med mindre skyldneren burde fremsatt innsigelsen tidligere, hvis kravet ikke er korrekt varslet eller det er opptrådt i strid med god inkassoskikk.

Inkassoklagenemnda har tidligere behandlet sak mellom de samme parter og avsa 19.05.15 vedtak i sak 3-2015. Nemnda uttalte da at "Betaling av et krav med unik kid må etter nemndas syn anses som om skyldneren har valgt å betale nettopp dette bestemte kravet. Bokføres innbetalingen likevel mot en eldre åpen post, vil dette medføre uklarhet for skyldneren og være i strid med hans valgrett".

Slik Inkassoklagenemnda oppfatter saksforholdet i nærværene klagesak, er innklagedes praksis, med avregning etter saldoprinsippet, videreført. Dette medfører at ethvert senere forfalt krav vil fremstå som kun delvis betalt/ubetalt, med den følge at kravene pures og siden oversendes til inkasso til tross for at skyldner før det er sendt inkassovarsel, har betalt tilsendt faktura med individuell betalingsinformasjon. Med denne praksisen vil misligholdet forskyves til alle senere forfalte terminer og skyldneren kreves for purre- eller inkassokostnader i alle saker, ikke bare for det kravet som opprinnelig ble helt eller delvis misligholdt.

Nemnda legger til grunn at innklagede heller ikke nå har fremlagt dokumentasjon for at det er inngått avtale om føring etter saldoprinsippet, og nemnda legger derfor til grunn at det er skyldneren som har valgretten. Betaling av et krav med unik kid må etter nemndas syn anses som om skyldneren har valgt å betale nettopp dette bestemte kravet. Bokføres innbetalingen likevel mot en eldre åpen post, vil dette medføre uklarhet for skyldneren og være i strid med hans valgrett.

Nemnda viser til at inkassoloven § 17 kun hjemler erstatningsplikt for skyldner for fordringshavers nødvendige kostnader. Nemnda har vurdert dette kriteriet strengt, og kan ikke se at det er dokumentert at det er nødvendig å iverksette inkasso for krav som er betalt med unik betalingsinformasjon gitt for det enkelte krav før inkassovarsel er sendt.

Innklagedes anførsel om at det fortsatt gjenstår eldre, ubetalte krav, kan på en enkel måte bringes til en avslutning ved at de behandles særskilt med utenrettslig inkasso og/eller forliksklage i tråd med gjeldende lovverk.

Inkassoklagenemnda har videre, rutinemessig og av eget tiltak, vurdert om fordringshavers betalingsoppfordring er i samsvar med gjeldende regelverk.

Inkassoloven § 10 inneholder regler om hva betalingsoppfordringen skal angi. I bokstav d) fremgår det at betalingsoppfordringen skal angi hvilken sats for forsinkelsesrente som i tilfelle er brukt og dato for når det er beregnet forsinkelsesrente fra. Inkassoklagenemnda kan ikke se at forsinkelsesrentesatsen er oppgitt, ei heller når den er beregnet fra. Det følger da av inkassoloven § 17 fjerde ledd at skyldneren ikke plikter å betale de utenrettslige kostnadene.

Erstatningsplikten for de utenrettslige inkassokostnadene er etter dette bortfalt, jf. inkassoloven § 17 første og fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak:

Klager gis medhold og plikter ikke å betale de utenrettslige inkassoomkostningene.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda